

358
"Горска земя"
негатив

4

П О Ч И В К А.

12 Година
47 лекция на Общия клас
9.VIII.1933 година. Сряда 5 ч.съ

Отче Наш.

Ще се спра върху работа и почивка. Под думата работа, ние разбираме, когато умът е турен, да действува човек да работи, неговият работи значи да съзнаваш всичката велика работа, да твориш велики предприятия стават чрез работата. Туй е най-разумното, което човек може да направи. Човек не може да мисли правилно, ако не работи правилно. Работата това е външният израз на човешката мисъл. Ако тази мисъл няма външен израз, то човек престава да мисли правилно. Почеквата е вътрешен процес, който се отнася до човешкото сърце. Човек иска да почине от работата, да събере нови сили. Когато човек почива вечерно време, той отива на друго място. Трява да си почине. Но законът е такъв. Човек, който не е работил никога не може да си почине. Който никога не е работил, който никога не е мислил, той не може да си почине. Няма какво да навеждам доказателство да ви убеждавам. Няма какво да вярвате да ви убеждавам в нещата, които съществуват. Това е един процес, в който живеем. Несгодите на живота произтичат, че хората са изгубили истинският път на мисълта. Изгубили са истинският път на почивката. Хората нито мислят правилно, нито работят правилно, нито почиват правилно. Някой може да каже ние така разбираме. Не е въпросът вие как разбирате. Разбирането може да бъде илюзии. Има една естествена обсатонвка на нещата, в света. Няма какво да се доказва, кое е сладко, кое е горчиво. То не се доказва, може да се говори върху него, но ако вие нямаште тъй чувство, или тутче чутие в устата, туй чутие на ухото, с години да ви разправят какво нещо е сладко, вие нямаше да го знаете и на едно малко дете дайте и на един възрастен чонек и на един философ и двамата имат усет. Философът има свое изяснеие, а детето ще го счита като дадено.

Казвам сега: Добрият живот, това е сладкият живот в света. Няма какво да се доказва. Казвате трява да се живее дооре. Погрешката е там, че хората искат да ни доказват, че трява да се живее дооре. На кого може да докажеш, че трява да живее дооре? Вземете бащата и майката. Първо не са правили доказателство, добрият живот трява да го чувствуваш. Той е един вътрешен усет. Казвам доброто се проявява отвътре. После вече, когато имате вече тази вътрешна опитност отвън се изяснява. След като имаш настроена опитност, може да изясниш какъв резултат ще произведе доброто. Доброто в света, е свързано с човешкото здраве. Не може да имаш здраво тяло, не може да имаш отлична нервна система, не може да имаш здрави ръце, не може да имаш здрави крака, не може да имаш здрави очи, здрави уши,

Каквите и чувства не може да ги имаш, ако не си дооър. Ще кажете ами толкоз лоши хора има. Но туй е раоотата. Вие не гледайте на вълка, който изяда една овца, то е негова раоота. Но какви ще оъдат последствията? Той може сега да яде, но трява да работи нещо. Обаче, той е дооил една опитност от своята раоота. Дали работата му е доора или не, защото всяка една работа трява да се провери. Всеки може да пише, но всяко писане трява да се провери. Казвам, сега има известни понятия. Ние казваме, че в света не можем да бъдем всички доори. Хората трябва да се научат да имат този усет. Човек трява да научи детето какво е сладко и какво е горчиво. Веднаж, два три пъти може да го изльжеш, но повече от 3 пъти не може да го изльжеш. Като види външните признания, на всичките предмети, които има противоположни качества.

В съвременния живот ние сме дошли до едно положение да проверим. Христос казва: Ако не станете като малките деца, не може да влезете в Царството Божие. Царството Божие е онзи велик разумен живот. Вие, ако нямате чувствата на едно дете непокварено, Царството Божие ще бъде неразбрано. Философът не може да влезе в Царството Божие. Понеже Царството Божие не е нещо външно, което може да се завладее. Малките неща, които усещате, за които после може да се говори, това е Царството Божие, за което може после да се разкажи, да се обясни, то е Царството Божие. Туй, за което се говори и не може да го провериш отвътре, то не е Царството Божие. То е заобуждение в света. Сега доказват, че има Царство Божие в света. Мистото не съставя Царството Божие. Мистото, дето трябва да се прояви доорото, не показва, че оттам ще излезе доорото. Може да направиш доору или в градината или по пътя или в къщи, но доорото не се ражда. На където и да е доорото може да се роди, дето да се роди добро-то там е Царството Божие. Вие казвате като идем в Царството Божие. Всяка една добра пъстъпка, която може да се направи, то е Царството Божие. Сега вие мислите като умрете да идете в Царството Божие да го видите. Какво ще видите? Ще видите както в този свят предмети, пътища, къщи, прозорци, хората облечени с шапки, някой без шапки, с ръкавици, някой без ръкавици, с обуща, някой без обуща. Казвате, този свят миза на нашия. Ако един кон влезе в оня свят какво ще види? Той ще види дали има копита, понеже има тази опитност, понеже са го подковавали. Понеже, придобил е друга опитност някога са го подковавали с железни петали ще види дали някой е подкован, или пък някой придобил усет, че той има самар, седло, или юлар на главата и като влезе в другият свят, ще види, че няма никакви самари, никакви юлари и подкови. Като идете в

она свят, че всичките подкови паднали, които имали сте тук. Царството Божие това е великата реалност в всета, която дава възможности на хората, която дава смисъл на човешкият живот. Когато човек схване туй Царство Божие, той става мъщен. Ти си вече член на една държава. Сега не си в Царството Божие. Слаб си, на никаква държава не принадлежиш. Може ли един англичанин, един французин или един американец, какът и да е, на където и да е, зад него седи една държава? Гледайте един българин, той е на някоя слаба държава. Почитта, която може да се даде на един англичанин, на един българин не може да се даде. Българинъ даже се крие. И там геройство ще бъде да кажеш, че човек е българин. Че как може вие да бъдете силен? Искате да бъдете силен, без да сте в Царството Божие. Няма никакъв смисъл. Ти вярваш? В какво вярваш? Ти си фантазьор, с вяра тази работа не става, има нещо, което с вяра не става. Има неща, които в света стават и без вяра. Вярата в сравнение с реалността, с любовта е един външен процес. Двама светии, спорели за един въпрос. Няма да ви кажа за какво бил спора. Спорели двамата на две различни мнения били. Спорели дали трябва да се тури сол в боба или не, и каква е разликата, ако има сол. Каква е разликата, ако няма сол. Единият, който поддържал, че трябва да се соли бобът, сготвил боб и турил сол. Другият казва много сол си турил в боба. Вторият пък казва, сега сготви ти. Сготвил онзи, който поддържа, че не трябва да се тури сол в боба. Другият му казва ти никак сол не си турил. Онзи, който пъддържал идеята, че не трябва да се тури сол, познал, че много сол имало. Онзи, който поддържал противното, той знае, че като яде боба, няма сол. Питам как го научихте това с вярали? И тогава спорът за вярата казва сол не си турил – вярвай, че има сол. Като вярваш ще се осоли ли боба или като е осолен боба и ти не вярваш, мислиш ли, че ще се обезсоли боба? Нито безверието ни то вярата може да обезсолят. Вярата е път, който поддържа реалното в света. Казва, аз говоря истината. Истината има само един израз. Ние говорим в света само за реалното. В реалното има две страни. Има тъмна страна и светла страна. Има сладка страна, има и горчива храна. Нали казвате горчива е истината. То е реалното. Истина-та носи свободата. Има само един израз. Казвате да ти кажа една горчива истина, тогава, ако истината е горчива, как ще освободи хората? Майката освобождава своите деца, като има дава сладката храна. Ако тя не дава сладката храна, винаги децата страдат. Ако ти, даваш горчивата истина, хората ще страдат. Горчивата истина не трябва да се яде. Няя никой не може да я избегне. Но за истината туй е онзи абсолютен Божествен свят. Като дойдете до него, вие трябва да напуснете всички ваши съвремени възгледи. Да се не беспокои човек. Дойдеш ли до Божественият свят престани да се беспокоиш.

Болен си не се беспокой, че ще умреш. Ако престанеш да се беспокоиш няма да умреш, ако се беспокоиш ще умреш. Ако не се успокоиш, ще идеш да викаш някой лекар да те лекува и непременно ще умреш. Досега все лекари сте викали. Лекарите са сторили много добрини на хората. Но кой лекар е възкресил някого. Най-после лекарите казват, не можем. Ще кажеш в себе си: "Никакъв лекар не ми трябва". Каквото Господ да даде. Сега знаете ли как трябва да го кажете? Ти казваш каквото осъществи даде, но казваш, каквото аз казвам. Не, не каквото ти кажеш. Защо толкоз сте страховити от болестите. Болестта това е един хамамджия, теляк, че те порастрие малко с вода, че ти разстрие кирта. Само не трябва дълго време да те трие, кожата ще ти пропадне. Ако я оставиш дълго време да те трие, опасно е. Болестта е едно състояние, което съществува. И сега лекува хората. Всичките хора стават болни по единствената причина, че се образува у тях чрезмерна твърдост и при това най-голямо зло болестта иде, като един нововъведение вътре да се смегчи. Значи човек като боледува става много мек. Първоначално бил много груб, опак, нищо не може да се яви на среща му. След като поболедува ще стане сухичек, много любезен, говори мекичко, сладичко. Казват: Горкият, какъв беше. Пълен човек беше. Пълен човек беше, ама се караше. Сега стала сухичек, но сладко говори. Не харесвам никоето едното нито другото. Има едно състояние помеждината, между крайната сухота и крайната пълнота. А те са две болезнени състояния.

Не желайте да бъдете пълни, не желайте да бъдете и сухи. Никой не иска да бъде сух. Якои от вас искат да имат талия. Мъжът иска да има талия. Никаква талия не ви трябва. Ти се дръж такъв какъвто си създаден. Сега не съм против талията. Някой богаташ иска да има такава талия, изпъчи се напред. Кръста се огъне. Коремът не трябва да излиза навън. Ако вземете кръста и ако премерите рамената, трябва да бъдат два пъти по-големи от колкото кръста. Туй е едно правило.

Щом започне стомаха да става наравно с рамената, вие ще има много да плащате на лекарите. Тази област, стомашната област е на симпатичната нервна система, тя не трябва да се натрупва с чужди вещества. Това са утайки. Тогава ще си наложите пост. Ако затлъстеете ще си наложите пост, разумен пост, да се махнат тия мазнини, да изчезнат. Когато си наложите един пост, може да се родят разни реакции. Вие мислите, че при един пост изведнаж човек може да се лекува, зависи как започва този пост. От какво зависи поста. Ако той не приложи поста като средство в своя ум, ако той не приложи поста в своето сърце, ако не приложи поста в волята си, този пост няма смисъл.

Ако ти приложиш един пост да въздържаш ума си от противоположни мисли, да мислиш хубави красиви неща. Ако ти не въздържаш сърцето си от противополож-

противоположни чувства, и ако ти не въздържаш волята си от противоположни постъпки, непременно постът има магическа сила. Когато човек пости той трябва да се намира между хора много хармонични. Когато ти си при много сприхав господар, хич не пости. Ти трябва да се въздържа. Запото има един живот, да се въздържаш. Някой път е по-силно, то е вътрешна работа. Говори ти някой, обидил си се, изслушай този човек, започне да ти разправя, казва ти, ти, не ти казва Драган, Стоян, Иван, ти го слушай, може да ти тури най-големите епитети. Ти слушай, не възприемай нищо. Кой е прав? Виж къде е право говори и къде не говори право. Каже нещо, ако е право, виж къде да го туриш. Този, който говори той само нахвърля нещата. Казва: На тебе ще ти дам туй. Ти го тури дето искаш. То е в един свят, дето хората може да се карат. Аз го наричам неестествено състояние. Карането, лошите мисли, то е неестествено състояние. ~~Ял~~ човекът неестествена храна и това е повръщане. Говори този човек и как да не говори. Красноречиво говори, но цяла една каша. Един човек, който се кара, той ще те нагруби, ще те наругае, мисли, че той казал много важни неща. Той казва наругах го. Най-първо човек, който ругае другите хора, оцапва себе си, после оцапва и другите.

Когато човек е огнен седи на страна, втори път не чакай да те ругаят. Това е една хигиена, която трябва да пазите в себе си. Вие някой път седите и давате ум на господа как трябва да направи света. Че не сте здрави, защо ви е заболял крака, защо ви е заболял стомаха защо в къщи не живеете по любов. Това от вас зависи. От мене зависи аз да живея добре в себе си. Много пъти вие казвате, че в къщи не може да живея добре. Може да се изминате много добре, но когато в себе си не живеете добре, ти в себе си се бориш, коя е причината. От вън ще кажеш, че бащата, майката, сестрата, братът, може да са причина, че се извиниш, казват, не ме остават намира, но когато останеш с себе си сам, че започваш да се бориш, тогава кой е причината. Тук иде онази велика вътрешна наука на живота. Затуй човек трябва да дойде много пъти да се яви на земята. Под думата много пъти, аз разбирам да се прероди. Много трябва да ходиш в училището и да се връщаш, докато научиш нещо. Много пъти трябва да идвate на земята, защото всяко идване на земята, е идване на училище. То е като един ден Сутринта изгрее слънцето, идеш в училището, залезе слънцето вечерта, ще се въртеш. На другия ден пак дойдеш. След като се свърши училището, научиш някой неща, с които може да живееш и ти ще влезеш в живота. Досега например сте слушали толко лекции от мене. Някой още чакат нещо магическо да кажа аз. Ето едно магическо число, 123 е едно магическо число. Ако ти искаш да направиш нещо велико в света, ако искаш да се освободиш от никаква беля, ето друго магическо число 435. Едното

е, ако искаш да внесеш ред и порядък в света, да ти тръгне, 123 е магическа формула. Казвате, голяма беля имам, борчове имам. Казвам, 455 магия е това. Казвате, но дай ни фитила, запалката. Не се дава фитил на малки деца да си играят. Виждате онзи снаряд, който се туря на топа, стрелците са внимателни. Ако всеки бута би станало голямо нещастие. Пък и големи нещастия стават. Это едно число, ако искаш да станеш учен човек, магическо число, 756 равно 18 равно на 9. 18 равно на 3 по 6. То е неразбрано. 666 Така се дава в писанието. 666 е число на злото в света. Че едно зло в света, може само числото 9 да го изправи. Това ще срещнете всеки ден в живота си. Не трябва друг един процес. Да кажем вие искате да бъдете силни и търсите силата вън от себе си. Че ти може да бъдеш силен. Силен е клонът, който се държи за дървото. Слаб е онзи клон, който се е отделил. Ако ти си слаб, отделил ли си се отвън от реалното, от великото, от любовта, от мъдростта, от истината, отделил си се от Бога, навън от Бога си. от Онзи, Който представя реалността. Чом усещаш своята слабост, ти се се отделил. Този клон ще го туриш на дървото, ще започне да расте и той ще стане силен. Досега учените хора увеличават своята воля как да стане силен човек да заповядва на хората, да заповядва на масата. Всичките тия генерали, които по този начин работят в последствие с всички става едно и също, те са осъдени на една и съща съдба. Героите и страхливците, всичките природата ги е турила на едно и също място. Най-първо заровили един герой, до него тури един страхливец, защото и героят не се е страхувал и умрял от безстрашие. Страхливецът умрял от страх. Турили ги двамата на едно място, че единият да вземе от геройството на другията, другият от страхата му, че да се уравновесят двамата. Че така е. Един светия в света не се праща при светии, но се праща при грешниците. Този светия мисли, че е светия. Мисли да вземе нещо от грешниците, трябва му нещо нему и затова е пратен между грешниците. Да вземе една обмяна между тях между светии и грешните хора, да вземе и да даде нещо. Тази обмяна трябва да бъде много разумна. Сега моята цел не е да се смущават нашите възгледи, които имате. Вие си дръжте вашите разбириания. Един ден нашите възгледи ще се обезценят. Преди няколко дена дойде един от нашите приятели, преди повече от 15-20 години, съbral на едно място 10 хиляди лева. Той ги турил в Библията си, с цел да ги употреби за добро. Те били все по 1000 лева. Един ден му се случило нещастие и умира и парите остават в Библията. След 15-20 години намират тия пари, но вече обезценени, излязли от употребление 5 пари не струват. Много от нашите възгледи 5 пари няма да струват. Това, което върви с живота природа, то трябва да бъде

ценно~~т~~ ценното никога не се обезценява. Доброто в всичките времена си е добро. Здравата мисъл не може за единого да бъде една, за другого друга. Здравата мисъл, в всичките епохи за в бъдеще всяко~~т~~ ще има една и съща цена~~т~~ всяко~~т~~ добрият човек ще бъде добър. Под думата добър човек разбирам здрав човек, който може да бъде щастлив. Човек, който не може да бъде добър, не може да бъде щастлив~~т~~ не може да бъде и учен. Може да има временни постижения, но времените постижения са едно нещастие~~т~~. Таква полза, ако ми дадат един хубав обяд, но аз имам язва в стомаха и след като се храня се преобръщам на леглото, Защо~~т~~ ми е този обяд? За предпочтение е сухата корица пред здравия стомах, отколкото пищната храна при разваления стомах~~т~~. По-добре е добрият живот при голямата бедност, отколкото един нечестен живот при голямото богатство. Ако здравият човек има богатство може да следва, то е най-хубавото. Но казвам, когато си добър, тогава непременно от две крайности може да изберете противоположното, понеже, богатството е нещо външно. И скромният е нещо външно~~т~~. Човек е господар и на скромният и на богатството~~т~~. Ако той сега не е господар, то е по единствената причина, че той не знае. Ако някой път синът няма благоволението на своя баща, ако допуснем, че онзи баща е толко~~т~~ разумен, а не праха на сина си, погрешката де е в баща де е в бащата или в сина~~т~~? Зависи от вашето разбиране. Имаме един пример. Един син пише едно писмо на своя баща, който не знае да чете, на човек с честолюбие. Чете бащата, татко, толко~~т~~ пари~~т~~ трябват. Бащата понеже не знае да чете дава~~т~~ писмото и казва, я прочети туй писмо. Онзи чете грубо, татко толко~~т~~ пари~~т~~ да ми изпратиш. – Какво пише това магаре, няма да му пратя. Да ходи~~т~~ в странство и така да пише. После дава писмото на един хлебар да му го прочете, той добър мек човек и той чете мекично. Имам нужда от малко париши. – Тъй да каже. А първият, касапинът, прочел грубо писмото~~т~~. Не ходи да вземаш съвет от касапина. Единствен авторитет сме~~т~~ ние. Нато чатеш да знаеш в дадения случай има една велика истина, която е обща за всичина ни~~т~~. Сега понеже, малко време има~~т~~, ще ходите на упражнения, на място~~т~~ аз~~т~~ ви говоря, имате четене на лекциите или мислене за 10-15-20 минути. Трябва да има малка почивка да стане една смина.. Вие може да се упражнявате, но да стане една вътрешна смина. Онова, което сте учили, през цялата година, направете си едно резюме какво сте научили. Какъв извод може да извадите.

Та казвам мислете върху работата и почивката. Почивката аз~~т~~ я отнасям до човешкото сърце. Трябва всеки да си почива. Работата аз~~т~~ я отнасям до човешкият ум. Трябва да се научим да работим, да се учим да възстановим първоначалните отношения, които сме имали с невинният

свят или другояче казано, с разумният свят, от който зависи човешкото щастие. Защото и най-силните от нас, разумните, които са изпратили хората на земята, все таки са по-разумни от колкото сме ние. Един ден ние ще почувствувааме, че има от нас по-умни. Та не сме от много умните в света. Това се показва, от онова, че което имаме ние го избуждаме. Например някой от вас сте в напреднала възраст и казвате, остаряхме. Едно време бяхме глупави. Ходехме по екскурзии. Сега кой ще ходи, краката не държат. Едно време яденето беше сладко, сега нещо киселини се образуват. Търсите лекар. Някой ядат изгорял хлеб, попара правят, научете се правилно да мислите. Може да направим опит в това отношение, но вие искате опит отвън, да разбираме природата, както аз я разбирам. Често съм правил опит с себе си, крайни опити. Не съм намерил едно изключение. Ако ти мислиш правилно, ако ти чувствуваши правилно, ако ти постъпваш правилно, няма изключение. Такви трябва да бъдат моите отношения? Как трябва да постъпа? Силен човек съм. Ако съм на неговото място как трябва да постъпя? Как бих желал с мене да постъпят? Всеки един от вас трябва да постъпи тъй, както желае другите да постъпят с него. Не може да се обезсърчиш, когато не си достигнал туй състояние. Ние ще дойде до положението щом кажем едикой си е нервен. Има хора, които са нервни, не-това е нервността е видима на някой, а на някой нервността е скрита. Има някои хора на които добрината е скрита, а лошевината е открита. А има някой обратното. Лошевината е скрита, а добрината е открита. Но, казвам, ние не трябва да се захващаме с външното, то не е похвална черта. Всякога когато аз говоря за най-малките погрешки, аз не говоря за големите погрешки. Направиш една погрешка, дойде един човек, при тебе, който три дена е гладувал, направил ти е голямо услуга, ти ще го погледи казваш, нека почака малко. Питам каква разлика има между твой приятел и тебе. Ти трябва да държиш своя приятел наравно с себе, ни по-горе, ни по-долу. На твой приятел трябва да дадеш същото очитание както на себе си. Трябва да го държиш наравно с себе си. Това е морал. Щом правиш разлика, ти не постъпваш правилно. Ти нямаш ясна представа че човека. Казваме всичките хора са излязли с Бога. Ако са излязли от Бога, за божествените неща трябва да имам един възглед, това се отнеся до неговото вътрешно същество, а не до външното. Ти може да си добър, но не постъпваш добре. един човек може да е добър, но не учи, мързелив е. Понякой път всички, които са станали мързеливи, тяхните чувства са взели надмощие. Всички, които са станали много груби, тяхният ум е взел надмощие. Следователно, като срещаш съпротивление ти развиваши своята сила. Някой ис да стане силен. Този да смачка онзи да смачка, тогава се случил п

~~мера, който се е случил с комара. Комарът си направил първото оръжие и влязъл в носа на един лъв. И лъвът умрял, отровил го. Комарът си казва, аз убих лъвът, и тръгнал да си пее. Качил се на една паяджина и дошъл паякът да го изяде, казва: Такова голямо животно уморих, пък ти малкото да ме ядеш? Този комар нямал представа за себе си, нямал представа за себе си. "Е този лъв умрял, то е случайност в света. Някой път изправил си някоя своя погрешка, не се заблуждавай, защото паякът, ще те яде.~~

~~Сега да се върнем към основното. Вас ви трябва работа за ума, почивка за вашето сърце. Общо разрешение. За да оцените работата си и за да оцените почивката си. Туй състояние аз го наричам воля у человека. Когато човек ценява работата, която е извършил, и когато оценява почивката, това аз наричам сила на човешката воля. Ако човек не е имал тия двата момента да е работил и да е почивал, този човек неможе да има силна воля. Силната воля се е родила само при един ум, който е работил и при едно сърце, което е почивало на време. Защото почивката при почивката се добива нещо, волята е резултат на две неща, на основа, което човек е работил и на основа, което сърцето е работило, на основа което умът е свършило и на основа, което сърцето е свършило. Туй, което ние наричаме работай почивка. Писанието каза: "Да си починат". В света като заминат за другият свят да си починат и след като си починат пак наново ще дойдат на земята.~~

Та казвам сега колкото лекции имате, намерете бележките си, колко лекции са държани през годината, какви са били темите, върху какво се е говорило, изведете си едно резюме и вижте от туй какво може да приложите. Което може да приложите, приложете го, акоето не, оставете го настрана. Всичко, което не разбирате, оставете го настрана. ^{Във вас} Настане само основа, което в дадения случай може да ви ненаведе да разполагате. В това седи почивката. Работите с ума си, може би за 1-2-3-4-5-10 седмици, ще дойде една почивка. Не се знае за колко ще бъде. Тази почивка да бъде, за да станете по- силни. Почивка ви трябва, на всинца ви трябва почивка.

Сега ви поздравявам с почивката, която ще имате.